

Zákon o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních – obecný úvod, struktura, vybraná ustanovení části první a druhé

JUDr. Přemysl Polák, Ph.D.

JA SR Omšenie, 21. 9. 2015

Obecný úvod

- ZMJS – Parlamentem ČR schválen 20. 3. 2013, ve Sbírce zákonů publikován 30. 4. 2013 jako **zákon č. 104/2013 Sb., účinnosti nabyl 1. 1. 2014.**
- ZMJS – **nahradil hlavu XXV. trestního řádu o právním styku s cizinou, upravuje téměř celou oblast mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních, původně měl 341 paragrafů, nyní po novele provedené zákonem č. 77/2015 Sb. (implementace Směrnice 2011/99/EU o evropském ochranném příkazu) již 358 paragrafů.**
- Spolu se ZMJS přijat **tzv. změnový zákon – zákon č. 105/2013 Sb.,** který v souvislosti s přijetím ZMJS **novelizoval celkem 13 dalších zákonů** (např. trestní zákoník, trestní řád, zákon o Policii ČR, zákon o Rejstříku trestů).

Obecný úvod

- Legislativnímu procesu předcházelo **zhruba 6 let práce pracovní skupiny** pro jeho přípravu, která se poprvé sešla v dubnu 2006, byla vedena JUDr. Jaroslavou Novotnou z Vrchního státního zastupitelství v Praze a skládala se z odborníků z praxe – státních zástupců, soudců a úředníků Ministerstva spravedlnosti.
- Vznik pracovní skupiny byl důsledkem **rozhodnutí, že v rámci rekodifikace trestního práva procesního má být oblast mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních vyčleněna do samostatného zákona.**

Obecný úvod

- **Hlava XXV. tr. řádu**, která upravovala tzv. právní styk s cizinou, se zejména díky narůstajícímu množství implementací předpisů EU **neustále zvětšovala** (z původních 10 paragrafů někdejší hlavy XXIV. tr. řádu až na více než 140 paragrafů), takže **zaujímal podstatnou část trestně procesního kodexu**, který navíc musel být zejména z tohoto důvodu **neustále novelizován**. Hlava XXV. tr. řádu končila § 460zp, a to zdaleka ne všechny předpisy EU v ní byly implementovány a spolupráci s mezinárodními trestními soudy a tribunály byly věnovány pouhé čtyři odstavce jednoho paragrafu.
- **Nejprve** probíhala příprava ZMJS **souběžně s přípravou nového tr. řádu**, **posléze** se však ukázalo, že nový tr. řád nebude možno připravit společně se ZMJS, a proto byl ZMJS **navázán na stávající tr. řád**.

Obecný úvod

- Za „**revoluční**“ lze na ZMJS označit především samotné **vyčlenění** materie tzv. právního styku s cizinou, resp. mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních z tr. řádu **do samostatného právního předpisu**, ale i **některé dílčí změny** (např. tzv. zatykač na podezřelého). Zcela nová je **úprava spolupráce s mezinárodními trestními soudy a tribunály** a **implementace některých novějších předpisů EU**.
- Jinak ZMJS svým obsahem představuje spíše **evoluci předchozí právní úpravy** v hlavě XXV. tr. řádu, oproti níž přinesl **desítky, možná stovky dílčích zlepšení**. „Vedlejším produktem“ práce na ZMJS byly i průběžné novelizace předchozí hlavy XXV. tr. řádu (např. zákonem č. 457/2008 Sb. či zákonem č. 459/2011 Sb.). Oproti předchozí hlavě XXV. tr. řádu je úprava v ZMJS obecně o něco **podrobnější** (více návodná), **přehlednější** a **srozumitelnější** a **procesní ustanovení** jsou **na mnohem vyšší úrovni**.

Obecný úvod

- V názvu zákona **opuštěn pojem „právní styk s cizinou“**, který neodkazuje k podstatě této spolupráce jako takové, ale ke kanálu komunikace mezi orgány dotčených států, **místo něj zvolen pojem „mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních“** – zejména v posledních letech stále více používanější (oproti pojmu mezinárodní právní pomoci v trestních věcech v širším smyslu).
- Pojem mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních **není v ZMJS definován** – úskalí definic a záměr, aby zahrnoval všechny druhy spolupráce podle ZMJS.
- **Pracovní definice pojmu mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních** – jednak součinnost poskytovaná jedním státem druhému státu při uskutečňování jeho trestní pravomoci (tzv. horizontální spolupráce), jednak součinnost poskytovaná státem mezinárodnímu trestnímu soudu nebo tribunálu při výkonu jemu svěřené pravomoci (tzv. vertikální spolupráce).

Obecný úvod

- **Mimo ZMJS zůstávají:**
 - **výměna informací z rejstříků trestů mezi členskými státy EU** (implementace RR 2009/315/SVV o organizaci a obsahu výměny informací z rejstříku trestů mezi členskými státy – v části třetí zákona č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů),
 - **účinky rozhodnutí cizích států, včetně jiných členských států EU** (§ 4 zákona č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, a implementace RR 2008/675/SVV o zohledňování odsouzení v členských státech EU při novém trestním řízení – v § 11 odst. 2 tr. zákoníku),
 - **překážka věci pravomocně rozhodnuté vůči rozhodnutím jiných členských států EU a států přidružených k provádění schengenského *acquis*** (implementace čl. 54 Schengenské prováděcí úmluvy, jak je vykládán v judikatuře Soudního dvora EU – v § 11 odst. 2 tr. řádu).
- **Do zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR**, oproti předchozí úpravě v hlavě XXV. tr. řádu **vyčleněny** některé instituty mezinárodní policejní spolupráce jako **přeshraniční pronásledování** (dříve § 435 tr. řádu, nyní § 92 odst. 5 zákona o Policii ČR) a **předběžné zajištění věci** (dříve § 441a tr. řádu, nyní § 34a zákona o Policii ČR).

Struktura ZMJS

- **Část první Úvodní ustanovení - § 1 až 14**
- **Část druhá Ochrana informací, některé subjekty působící v oblasti mezinárodní justiční spolupráce a Schengenský informační systém - § 15 až 38**
- **Část třetí Jednotlivé formy mezinárodní justiční spolupráce - § 39 až 144**
- **Část čtvrtá Spolupráce s mezinárodními trestními soudy a tribunály - § 145 až 184**
- **Část pátá Zvláštní postupy mezinárodní justiční spolupráce s jinými členskými státy - § 185 až 339, resp. nyní 356**
- **Část šestá Přejícná a závěrečná ustanovení - § 340, resp. nyní § 357**
- **Část sedmá Účinnost - § 341, resp. nyní § 358**

Struktura ZMJS

Tato struktura je charakterizována **dvěma specifickými prvky**.

- Na Úvodní ustanovení nenasazují přímo tradiční formy mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních, ale „**zvláštní obecná část**“, která upravuje **průřezové otázky, které se primárně týkají spolupráce mezi členskými státy EU, ale mají určité přesahy** k jiným než členským státům EU a k tradičním formám mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních.
- **Umístění zvláštních postupů mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních mezi členskými státy EU na konec zákona do části páté** (ponechají-li se stranou přechodná a závěrečná ustanovení a ustanovení o účinnosti), aby část pátou bylo možno doplňovat o implementace nových předpisů EU (po přečíslování posledních dvou paragrafů o přechodných a závěrečných ustanoveních a účinnosti). Prvním příkladem implementace Směrnice 2011/99/EU o evropském ochranném příkazu zákonem č. 77/2015 Sb.

Vybraná ustanovení části první ZMJS

Vztah ZMJS k tr. řádu

- **V § 3 odst. 1 ZMJS stanoveno subsidiární použití tr. řádu i na postupy podle ZMJS.**
- **Vedle toho byla změnovým zákonem rozšířena definice pojmu trestní řízení v § 12 odst. 10 tr. řádu tak, aby zahrnoval i postupy mezinárodní justiční spolupráce v trestních věcech podle ZMJS.**
- **Díky tomu je nadále vyloučeno použití správního řádu a přezkumu ve správním soudnictví, a to i pokud jde o postupy Ministerstva, resp. ministra spravedlnosti.**

Vybraná ustanovení části první ZMJS

Vztah ZMJS k mezinárodním smlouvám

- V **čl. 10 Ústavy ČR** je stanovena **aplikační přednost mezinárodních smluv** (tzv. prezidentského typu) **před zákonem**. Čl. 10 Ústavy ČR zní: Vyhlášené mezinárodní smlouvy, k jejichž ratifikaci dal Parlament souhlas a jimiž je Česká republika vázána, jsou součástí právního řádu; stanoví-li mezinárodní smlouva něco jiného než zákon, použije se mezinárodní smlouva.
- Ustanovení **§ 3 odst. 2 ZMJS** toto pravidlo aplikační přednosti mezinárodních zdánlivě pouze opakuje ve vztahu ke konkrétnímu zákonu, tj. k ZMJS.
- Nicméně pojem mezinárodní smlouva podle **§ 2 písm. d) ZMJS** zahrnuje nejen tzv. prezidentské smlouvy, ale též mezinárodní smlouvy sjednané mezi EU a cizími státy – za podmínky publikace v Úředním věstníku EU, schválení Evropským parlamentem a závaznosti pro ČR (např. Dohodu mezi EU a Japonskem o vzájemné právní pomoci v trestních věcech).

Vybraná ustanovení části první ZMJS

Ochrana zájmů ČR

- **Obecný důvod odmítnutí mezinárodní justiční spolupráce – výhrada veřejného pořádku.**
- **Ustanovení § 5 ZMJS rozlišuje mezi třemi kategoriemi chráněných zájmů ČR:**
 - a) **ústavní pořádek,**
 - b) **zásady právního řádu, na nichž je třeba bez výhrady trvat,**
 - c) **jiné významné chráněné zájmy ČR.**
- **První dvě kategorie jsou obligatorním důvodem odmítnutí mezinárodní justiční spolupráce a uplatní se jako „záchranná brzda“ u všech druhů mezinárodní justiční spolupráce upravených ZMJS (aniž by to muselo být výslovně stanoveno), třetí kategorie je fakultativním důvodem odmítnutí mezinárodní justiční spolupráce a její uplatnění je vyloučeno u postupů podle části páté ZMJS (implementace předpisů EU).**

Vybraná ustanovení části první ZMJS

- V § 10 odst. 4 ZMJS je upraven **specifický mechanismus převzetí osoby z cizího státu**. Reaguje na situace, kdy se osoba nachází na území cizího státu protiprávně, současně je v ČR hledaná na základě příkazu k zadržení, příkazu k zatčení, příkazu k dodání do výkonu trestu, nebo má v ČR vykonat ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody, a kdy se cizí stát rozhodne osobu namísto vydání vyhostit či jinak předat bez toho, aby rozhodl o jejím vydání. Pro tyto případy § 10 odst. 4 ZMJS stanoví jednak možnost justičního nebo ústředního orgánu poskytnout cizozemskému orgánu nezbytné písemnosti a jejich překlady, jednak možnost převzetí osoby orgány Policie ČR, nebo alternativně možnost nahradit cizozemským orgánům náklady na převoz takové osoby do ČR.
- U postupu podle § 10 odst. 4 ZMJS **nejde o převzetí osoby na základě některého z klasických institutů mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních**, takže
 - převzatá osoba není chráněna zásadou speciality,
 - dobu, kterou tato osoba strávila v cizím státě ve vazbě pro účely svého vyhoštění či jiného předání, nelze započít do trestu podle § 93 tr. zákoníku.

Vybraná ustanovení části druhé ZMJS

Souhlas použitím informací

- Zatímco **právní pomoc v trestních věcech** slouží k získání důkazu (resp. šířeji k provedení úkonu trestního řízení) **v cizím státě, policejní spolupráce k získání nebo ověření informací v cizím státě.**
- Ustanovení **§ 20 odst. 1 – 3 ZMJS** provádějí **čl. 39 odst. 2 Schengenské prováděcí úmluvy (SPÚ)** a **čl. 1 odst. 4 RR 2006/960/SVV** o zjednodušení výměny operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány členských států EU.
- Tato ustanovení se týkají členských států EU a států přidružených k provádění schengenského *acquis*, tj. Islandu, Norska, Švýcarska a Lichtenštejnska. Upravují **specifickou proceduru, díky níž lze výsledky mezinárodní policejní spolupráce použít jako důkaz v trestním řízení.** Namísto toho, aby se informace poskytnuté v rámci mezinárodní policejní spolupráce vyžadovaly znovu na základě žádosti o právní pomoc, postačí, že je vyžádán souhlas dožádaného státu s použitím informací, které orgány tohoto státu již poskytly v rámci policejní spolupráce, jako důkazu v trestním řízení.

Vybraná ustanovení části druhé ZMJS

Souhlas použitím informací

- **Čl. 39 odst. 2 SPÚ** hovoří pouze o písemných informacích a vyžaduje, aby souhlas dožádaného státu byl udělován vždy a aby jej uděloval výlučně justiční orgán. Naproti tomu **čl. 1 odst. 4 RR 2006/960/SVV** používá pojem operativní nebo jiné informace a se souhlasem dožádaného státu počítá pouze, pokud to vyžaduje právo dožádaného státu, navíc souhlas nemusí nutně udělovat justiční orgán a může být udělen již při předání informací.
- Vztah mezi čl. 39 odst. 2 SPÚ a čl. 1 odst. 4 RR 2006/960/SVV sice určuje **čl. 12 odst. 1 RR 2006/960/SVV**, podle něhož se ustanovení čl. 39 odst. 1 – 3 a čl. 46 SPÚ nahrazují ustanoveními tohoto RR v tom rozsahu, v jakém se vztahují k výměně operativních a jiných informací pro účely vedení vyšetřování trestné činnosti nebo provádění operativně pátrací činnosti, jak je stanoveno v tomto RR, **v praxi však nepanuje jasná shoda na tom, v jakém rozsahu ustanovení RR 2006/960/SVV nahradila čl. 39 odst. 2 SPÚ.**

Vybraná ustanovení části druhé ZMJS

- Vnitrostátní prováděcí úprava v § 20 odst. 1 – 3 ZMJS **vyhovuje čl. 39 odst. 2 SPÚ i čl. 1 odst. 4 RR.**
- Poněvadž policejní orgány nemají samostatnou pravomoc v oblasti právní pomoci, bylo **oprávnění vyžádat souhlas dožádaného státu a oprávnění takový souhlas udělit svěřeno výlučně justičním orgánům.** Pro vyžádání i udělení takového souhlasu pak byl stanoven **přiměřený postup podle ustanovení o právní pomoci a příslušnost justičních orgánů ČR** k vyžádání i udělení takového souhlasu byla **stanovena obdobně jako u právní pomoci.**
- V § 20 odst. 1 u **vyžádání souhlasu** se výslovně **počítá s možností, že podle právního řádu jiného členského státu EU nebo přidruženého státu není takového souhlasu třeba nebo že je udělen již při předání informací** (s ohledem na volnější úpravu v čl. 1 odst. 4 RR 2006/960/SVV). Nicméně **v opačném směru je třeba vždy vyžádat souhlas justičního orgánu ČR** s jejich použitím jako důkazu v trestním řízení.

Vybraná ustanovení části druhé ZMJS

- Ustanovení § 20 odst. 4 ZMJS vymezuje **vztah spolupráce mezi správními orgány a právní pomocí v trestních věcech.**
- Reaguje zejména na **dohody o výměně informací v daňových záležitostech a na dohody o zamezení dvojímu zdanění**, které obsahují ustanovení v tom smyslu, že **výsledek výměny informací v daňových záležitostech lze použít též v trestním řízení.**
- Tato ustanovení však zakládají použitelnost výsledků výměny informací v daňových záležitostech v trestním řízení **pouze jako tzv. operativní informace, nikoli jako důkazu.** Aby výsledky této spolupráce mohly být použity v trestním řízení jako důkaz, musela by to mezinárodní smlouva výslovně stanovit (viz § 20 odst. 4 větu první ZMJS). Věta druhá § 20 odst. 4 ZMJS rozšiřuje možnost aplikace procedury podle odstavců 1 až 3 i na výsledky spolupráce mezi správními orgány. Tato možnost je však vázána na existenci mezinárodní smlouvy, která ji připouští.

Vybraná ustanovení části druhé ZMJS

- **ZMJS nově na úrovni zákona upravuje některé aspekty fungování Eurojustu. Na úrovni EU je Eurojust upraven Rozhodnutím 2002/187/SVV o zřízení Evropské jednotky pro justiční spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti ze dne 28. 2. 2002 ve znění Rozhodnutí 2009/426/SVV o posílení Eurojustu a o změně rozhodnutí 2002/187/SVV o zřízení Evropské jednotky pro justiční spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti ze dne 16. 12. 2008.**
- **Vnitrostátní úprava zde neupravuje postavení, působnost a pravomoci Eurojustu, „nepřepisuje“ předpisy EU do vnitrostátního práva, ale představuje pouze jejich odraz na vnitrostátní úrovni a soustředí se na zastoupení ČR v Eurojustu.**
- **Vnitrostátní úprava Eurojustu v § 21 – 33 ZMJS se v podstatné části věnuje procedurám pro jmenování národního člena, jeho zástupce a asistenta a dalších osob (viz § 21 – 26 ZMJS). Dále vytváří základní právní rámec pro vytvoření tzv. národního koordinačního systému Eurojustu.**

Vybraná ustanovení části druhé ZMJS

- **Vlastní pravomoci Eurojustu** (viz čl. 6 – 8 Rozhodnutí 2002/187/SVV ve znění Rozhodnutí 2009/426/SVV) **odráží § 31 ZMJS. V souladu s mezivládní povahou někdejšího III. pilíře**, v jehož rámci byl Eurojust vytvořen, se jedná **pouze o pravomoci koordinační a kooperační povahy**:
 - **pravomoc žádat** (viz čl. 6 odst. 1 písm. a), čl. 7 odst. 1 písm. a) Rozhodnutí 2002/187/SVV ve znění Rozhodnutí 2009/426/SVV), **které odpovídá povinnost členských států EU na žádost reagovat** (viz čl. 6 odst. 2 a čl. 8 Rozhodnutí 2002/187/SVV ve znění Rozhodnutí 2009/426/SVV), **nikoli tedy povinnost žádosti vyhovět**, a
 - **pravomoc pomáhat a koordinovat** (viz čl. 6 odst. 1 písm. b) – f) a čl. 7 odst. 1 písm. b) – g) Rozhodnutí 2002/187/SVV ve znění Rozhodnutí 2009/426/SVV).

Vybraná ustanovení části druhé ZMJS

- Mimoto národní člen vykonává **pravomoci, které mu poskytuje právní řád jeho domovského státu** (viz čl. 2 odst. 1, 3, 4, čl. 9 odst. 3 a čl. 9a až 9f Rozhodnutí 2002/187/SVV ve znění Rozhodnutí 2009/426/SVV), což se **odráží v § 28 a 29 ZMJS**. Právě **částečné sjednocení a rozšíření pravomocí národních členů na vnitrostátní úrovni bylo jedním z hlavních cílů novelizačního Rozhodnutí 2009/426/SVV** (viz např. nové čl. 9c a 9d, které stanoví **možnost vybavit národního člena pravomocí provádět určité úkony po dohodě s příslušným vnitrostátním orgánem nebo na jeho žádost, nebo dokonce namísto něj**).
- **Národní člen Eurojustu za ČR je státním zástupcem NSZ**, kromě toho je vybaven **pravomocemi podle § 28 – 29 odst. 1, 3, 4 ZMJS**, které se týkají především přístupu k informacím a koordinace mezinárodní justiční spolupráce. Nicméně pokud jde o **operativní pravomoci, ZMJS pouze v § 29 odst. 2 připouští možnost zpracovat nebo doplnit žádost o právní pomoc**, a to v naléhavých případech na základě a v mezích písemného pověření dozorového státního zástupce nebo předsedy senátu příslušného soudu.

Vybraná ustanovení části druhé ZMJS

- **Informační povinnost vůči Eurojustu o vymezeném okruhu věcí s „cizím prvkem“** (viz čl. 13 Rozhodnutí 2002/187/SVV ve znění Rozhodnutí 2009/426/SVV) byla **převedená do § 30 ZMJS**. Tato informační povinnost je příliš široká a pro národní orgány dost zatěžující – potřeba poskytnout **rozumný výklad** tohoto ustanovení **v rámci POP o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních**.
- Vnitrostátní úprava **Evropské justiční sítě v § 34 ZMJS** se omezuje na konstatování, že úkoly plynoucí ze zapojení ČR do Evropské justiční sítě plní kontaktní body a technický korespondent, na úpravu procedur jmenování a odvolávání kontaktních bodů a národního korespondenta pro Evropskou justiční síť a na **stanovení povinnosti součinnosti orgánů činných v trestním řízení a Ministerstva spravedlnosti vůči kontaktním bodům**.

Vybraná ustanovení části druhé ZMJS

- **Schengenský informační systém (SIS) není běžným policejním informačním systémem**, ale některé záznamy v tomto informačním systému mají významné dopady i v oblasti mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních. Tyto dopady jsou proto upraveny v ZMJS, oproti předchozí úpravě byla ustanovení o SIS soustředěna na jedno místo.
- **Z hlediska mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních jsou významné zejména:**
 - **záznam v SIS za účelem zatčení a vydání nebo předání**, a to pro vydávací řízení a řízení o předání na základě EZR (§ 37 ZMJS),
 - **záznam v SIS za účelem pátrání po osobě**, a to pro právní pomoc v trestních věcech (§ 38 ZMJS),
 - **záznam v SIS o věcech hledaných za účelem zajištění nebo použití jako důkazů v trestním řízení**, rovněž pro právní pomoc v trestních věcech (v ZMJS sice není upraven, ale odráží se v úpravě předběžného zajištění věci podle § 34a zákona o Policii ČR, na které může navázat žádost o právní pomoc spočívající v zajištění a předání věci).

Vybraná ustanovení části druhé ZMJS

Záznam za účelem zatčení a vydání nebo předání podle § 37 ZMJS

- **V řízení o předání na základě EZR má stejné účinky jako EZR a v řízení o vydání stejné účinky jako žádost o předběžnou vazbu (viz § 37 odst. 1, 2 ZMJS).**
- **V ČR by na základě pokynu NSZ pro NC SIRENE podle § 37 odst. 4 ZMJS mělo k označení záznamu v SIS za účelem zatčení a vydání nebo předání vlajkou dojít v případě, kdy je vydání nebo předání osoby na základě EZR vyloučeno z důvodu nedostatku věku.**
- **Pro vydávací řízení byla v § 37 odst. 3 ZMJS stanovena fikce, že byl-li pořízen záznam v SIS za účelem zatčení a vydání nebo předání, má se za to, že jsou známy dostatečné informace stanovené v § 92 odst. 3 ZMJS, které jsou podmínkou pro zahájení předběžného šetření a zadržení osoby.**
- **V řízení o předání na základě EZR lze osobu na základě tohoto záznamu zadržet, je-li dán důvod předběžné vazby (EZR je podkladem pro tento záznam v SIS). Pokud by však EZR neobsahoval dostatečné informace stanovené v § 203 odst. 3 ZMJS, nebylo by podle § 204 odst. 3 ZMJS možno podat návrh na vzetí osoby do předběžné vazby.**

Vybraná ustanovení části druhé ZMJS

Záznam v SIS za účelem pátrání po osobě podle § 38 ZMJS

- **Nemá za cíl zadržení osoby, ale pouze vypátrání místa jejího pobytu**, aby jí bylo možno doručit písemnost v trestním řízení v cizím státě nebo zaslat do cizího státu žádost o právní pomoc ohledně této osoby.
- **Pátrat lze nejen po osobách podezřelých či obviněných, ale i po svědcích.** U obviněných nebo podezřelých bude pátrání na základě tohoto záznamu přicházet v úvahu zpravidla tam, kde není dán důvod pro vydání EZR nebo vyžádání osoby z ciziny, např. proto, že nejsou splněny podmínky pro vazební trestní stíhání.
- Podle usnesení NS z 29. 1. 2009 sp. zn. 4 Tdo 4/2009 je **pátrání po osobě na základě tohoto záznamu v SIS důležitou součástí šetření, zda jsou splněny podmínky pro řízení proti uprchlému.**